

BRÁNA

*Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze 4 -
Braníku*

číslo 1/99

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

Bohoslužby:

neděle 9:00; modlitební chvíle: 8:00

1. neděle - rodinné bohoslužby

Mládež: pondělí 19:00

Biblická hodina: středa 18:00

Biblická výchova dětí: čtvrtek 16:00 - 19:00

Úřední hodiny p. faráře (vyjma dovolené):

po a pá 9:30 - 11:00, st 17:00 - 18:00

Adresa sboru:

Modřanská 118, Praha 4 - Braník

(PSČ 147 00), tel.: 4446 10 37

Farář: Luděk Rejchrt

Skupinky

Skupinka u M. & K. Mazných, úterý 17:30

Skupinka u J. & J. Horálkových, každý čtvrtek od 18:15

Skupinka v Braníku, každý pátek od 17:00, koordinátorem je Petr Hach

Návštěvníci jsou vítáni, leč, prosíme, přesvědčte se předem, zda se skupinka koná.

Nové č. sborového bankovního účtu

135027438

kód banky 5100

Události ve sboru

v ne 28. 2. byl pokřtěn Honza David

Vzpomínka

Vzpomeňte prosím na moje milované rodiče,
Hanu a Františka Kokešovy,
kteří odešli k našemu dobrému Pánu již před 7 a 25 lety.
Vzpomínám a vždy budu vzpomínat. Dcera Alena a syn Petr s rodinou.

Akce pro děti

Milé děti, zapište si za uši (nebo do kalendáře):

- 1. - 5. 4. velikonočí výprava
 - 8. 5. regionální kolo Biblické stezky
 - 31. 7. - 14. 8. tábor Pecka - Medvěď
-

Tiráž

BRÁNA

pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník, 1. číslo roku 1999.

VEDOUcí REDAKTOR: Jana Kusáková

REDAKČNÍ RADA: Růžena Černá, Jarmila Čierná, Aleš Drápal, Pavel Říčan, Míša Bedrníková

VÝKONNÁ REDAKCE: Anna Víšková, Dana Slabá

ZVEŘEJNĚNÉ NÁZORY NEMUSÍ SOUHLASIT S NÁZOREM REDAKCE.

[Převod do HTML: [Michal Mazný](#) a [Michal Jungmann](#).]

Inzerát

Brána hledá spolupracovníky do výkonné redakce.

POZVÁNÍ

Velikonoční koncert

Tomáš a Zuzka Bedrníkovi zvou na

velikonoční koncert Sboru a orchestru kláštera Emauzy

program:

postní motteta (J.J. Ryba, J.D. Zelenka a další)

F.X. Thuri: Stabat mater

bude proveden jako součást mše svaté

21. března od 15 hod. v kostele sv. Jakuba ve Stodůlkách

27. března od 16 hod. v kostele sv. Václava na Smíchově jako samostatný koncert

28. března od 16 hod. v refektáři kláštera Emauzy

Přehled akcí pro rodiny s dětmi i ostatní zájemce

Březen

ne 7. března Oběd v kostele + společná návštěva Poštovního muzea

*

Duben

Den Země - Prokopské údolí, oběd u Holých

*

Květen

so 1. května Černíky - chata Slabých, táborák, procházka, hra na volejbalovém hřišti v lese, atd.

*

Červen

so 5. června Turistický výlet do okolí Říčan. Občerstvení v chatě u Zvánovcových

so 19. června Celodenní cyklistický výlet občerstvením v chatě u Slabých

*

*(volné řádky) - čekají na Vaši akci - můžete ji zapsat na nástěnku v kostele!

STARŠOVSTVO

O čem jednalo staršovstvo?

Zápis z 593. schůze staršovstva konané 11. ledna 1999

Přítomni: bratři a sestry Rejchrt, Novotný, Černá, Černý, Drápalová, Kučera, Kučerová, Měšková, Plhák, Prosek, Wurst, Žilka, Horálek. Na část jednání Řezníček.

Úvodní pobožnost: Jan Horálek (I. Tim. 1,5)

- Rozhovor se studentem teologie Milanem Řezníčkem

- Staršovstvo bylo seznámeno s přehledem synodní rady o využití finančních prostředků získaných ze sbírek na bohoslovce. Vzhledem k tomu, že větší část této částky zůstala na účtě a nebyla použita k danému účelu, bylo rozhodnuto, že vánoční sbírka ve výši 6 117 Kč, nebude odeslána synodní radě, ale bude použita pro sedm studentů teologie z našeho sboru .

- Zd. Kučerová přečetla pokladní zprávu

- Akumulační kamna v malém sálku jsou v havarijním stavu - br. Wurst zjistí, zda je možná oprava.

Pokud ne, souhlasí staršovstvo s koupí nových kamen.

- Bratr Prosek informoval o možnostech přenosu bohoslužeb do předsíně a dalších místností v kostele (instalace do 10 000 Kč). Staršovstvo souhlasí s instalací, s tím, že se bude počítat s dalšími výstupy pro sluchátka v první lavici.

- Odsouhlasen příspěvek 3 000 Kč Brněnské tiskové misii, která pravidelně posílá své materiály.

- Br. Novotný informoval o sbírkách vyhlášených synodní radou - vyhlásíme sbírku na pomoc potřebným ve Střední Americe.

- Pro účely zřízení nového účtu u Poštovní banky staršovstvo zmocňuje k nakládání s finančními prostředky P. Novotného, L. Rejchrt a Zd. Kučerovou.

- Bezpečnostní agentuře bude místo A. Slabého (který odevzdal klíč od kostela) nahlášen M. Černý.

- Pro vyměření domovní daně z fary požaduje finanční úřad nový odhad nemovitosti.

- R. Černá informovala o práci s Romy v Nuslích - Misijní odbor Kostnické jednoty, který uspořádal pro skupinku dětí letní tábor a chce v práci i nadále pokračovat, by uvítal spolupracovníky.

- Archivní materiály byly zabaleny do krabic a odvezeny na faru. Přehled o písemnostech v jednotlivých krabicích bude uložen v trezoru.

- Zapsala: R. Černá

Zápis z 594. schůze staršovstva konané 9. února 1999

Přítomni: bratři a sestry Rejchrt, Novotný, Černá, Černý, Čierná, Drápalová, Kučera, Kučerová, Měsková, Plhák, Prosek, Žilka, Žilková, Horálek, Jelínková

- Bratr kurátor Novotný informoval o usnesení synodu.

- Sbírka na Jižní Ameriku bude uskutečněna při bohoslužbách 21. 2. 1999.

- Výroční sborové shromáždění bude 28. března 1999.

- Z. Kučerová přečetla pokladní zprávu a seznámila staršovstvo s odpovědí synodní rady na náš dopis ohl. sbírky na bohoslovce a ohledně využití bývalého bohosloveckého semináře v Jirchářích.

- M. Drápalová upozornila na povinnosti služby při nedělních bohoslužbách: ukázat pozdně přichozím volná místa, při rodinných bohoslužbách uvolnit první dvě lavice pro děti. Upozornit, že v topné sezoně se nesmí nic odkládat na akumulární kamna - hrozí nebezpečí požáru!

- Br. Prosek informoval o přípravě ozvučení kostela - mělo by být hotovo do 15. 3. 1999.

- Br. Černý zajistí tepelnou izolaci plechových dveří z apsidy.

- Ze skály za kostelem byly odstraněny uvolněné vrstvy kamene - kámen, který napadal mezi skálu a kostel byl odvezen (zajistil Magistrát).

- Bratr farář informoval o návštěvách u nemocných členů našeho sboru.

- Zapsala: R. Černá

SBOROVÉ AKCE

Taxus Baccata 98

Část mladých našeho sboru trávila čas vánočních prázdnin v Orlických horách, na evangelické faře v Tisu, asi sedmnáct kilometrů od Nového Města nad Metují. Jak probíhal jejich pobyt se mohli přesvědčit náhodní návštěvníci apsidy našeho kostela v měsíci lednu. Aby se svědectví o této akci doneslo i k těm, kteří z rozličných důvodů pravidelně nenavštěvují kostel nebo apsidu, věnoval mi svůj čas a hrnek teplé kávy člověk nepochybně informovaný, jeden z organizátorů a iniciátorů celé akce, Egon Čierný jr.

Nejdřív dovolte otázku na úvod. Proč jste se rozhodl udělat rozhovor sám se sebou? Netrpíte rozdvojením osobnosti?

Ne, děkuji za optání, po této stránce jsem zcela v pořádku. Vystačím si sám se sebou, nepotřebuji být dva. Pravý důvod je trochu někde jinde - hledal jsem nějaký žánr, který se v Bráně ještě nevyskytl. Když je v ní prezentována nějaká akce, většinou je volen nějaký slohový útvar jako zpráva, vyprávění apod. Ne že by to nebylo zajímavé, ale napadlo mne, že udělat rozhovor sám se sebou by mohlo zaujmout o něco více.

O Vánocích byl pořádán výjezd do Tisu. O co šlo, pro koho byla celá akce určena, jaký měla cíl?

Náš pobyt v Tisu proběhl od neděle 27. prosince 1998 do soboty 2. ledna 1999. Pobyt byl připravován pro "pubertáky", to znamená asi věk 12-17 let, ale samozřejmě to nebylo rozhodující kritérium. Zkrátka, kdo chtěl jet, tak jel. Nejmladší účastník - Ondřej Zajíc - měl necelé dva roky, nejstarším byl jeho táta Lád'a. Akce měla za cíl prohloubit vztahy mezi námi navzájem, protože většina účastníků byla z branického sboru, poznat lépe Boha a v neposlední řadě si i užít spoustu sněhu, legrace a nepražského vzduchu.

Když jste se zmínil o tom sněhu, kolik Vám ho napadlo?

Za dobu našeho přebývání v Orlických horách nenapadl ani milimetr. Ne že by tam sníh nebyl. Ale těch deset centimetrů zmrzlého a starého sněhu (a to ještě jen místy) rozhodně neskýtalo podmínky pro lyžování, bobování a stavbu sněhuláků. To nám trochu překřížilo plány, protože náš denní program dle původního rozvrhu vypadal zdánlivě jednotvárně: dopoledne - lyže sjezd, odpoledne - lyže běh, večer - boby, popřípadě celodenní běžkový výlet.

Nebyl sníh, co jste tedy nakonec dělali?

Snažili jsme se trávit co nejvíce času aktivně - žádné polehávání na postelích. Ze začátku bylo volného času asi až příliš málo, ale pak se situace ustálila. Chodilo se na výpravy - údolím Metuje do Pekla, na hrad (či spíše zříceninu) Frymburk, byli jsme plavat a bruslit v Náchodě, nebo se prostě jen tak prozkoumávalo okolí, kterážto činnost byla doprovázena dalšími aktivitami jako jsou hry apod. Duchovní programy připravoval každý den někdo jiný a také jiným způsobem (témata - Strom, který neponese ovoce, bude vyťat/Strom, kterým se cítím být; Dábel; Rozhodování apod.) Proto jsme vytvářeli koláže, kreslili stromy, psali úvahy, básně a příběhy. Večerní program byl rovněž každý den jiný - vynikající čajovna (díky, Anno a Tome), poslechový pořad moderní křesťanské hudby, výuka židovských a country tanců atd. Určitým předělem (a nejen mezi starým a novým rokem) byl silvestrovský večer a noc s písněmi, scénkami, dobrým jídlem.

Jídlo. Jídlo a spánek je věc osobně pro mne velmi důležitá, pokud to trošku nadsadím, téměř rozhodující...

Spánku jsme měli, pokud mohu mluvit za sebe, poměrně dost, byť vymyšlení činností na další den bylo kvůli nepřítomnosti sněhu poměrně náročné (naštěstí se to zvládlo snad celkem úspěšně). Co se týče jídla, pak mohu jen chválit. Jak kvantitu, tak kvalitu. Obrovský dík patří Janě Zajícové, která vše vymyslela a zorganizovala, pokud přímo neuvařila, stejně jako všem dalším, kteří se sebenepatrnějším dílem podíleli na péči o naše věčně hladové žaludky. Za zmínku stojí zavedení odpoledních svačin, které bylo přivítáno s nadšením.

Kolik vás tedy nakonec jelo?

Jelo nás tedy nakonec 32 (+2 lidi přijeli ke konci pobytu). Byli jsme ze všech koutů Česka - ne tedy tak úplně, zastoupena byla Praha, Hvozdnice, Radotín a Střítež nad Bečvou.

Jak byli spokojeni lidé, kteří tam jeli?

To je spíše otázka na konkrétní účastníky, každý asi řekne něco jiného. Pokud se ohlasy dostaly až ke mně, pak byly vesměs pozitivní. I mně se tam líbilo. Na druhou stranu, dokonalá akce to nebyla a vždy je co zlepšovat.

Jaké jsou viditelné závěry a výsledky akce?

Viditelným závěrem byla výstavka našich výtvorů a fotografií v apsidě našeho kostela v měsíci lednu. Dalšími výsledky byla i kazeta, namluvená všemi námi a informační a vzpomínkový bulletin, který je ve stadiu dokončování a který dostane každý z účastníků. Mimo to Tis rozhodně přinesl spoustu dalšího, neměřitelného fyzikálními jednotkami, jako třeba krásnou zimní, byť bezsněžnou přírodu, prima partu, spoustu legrace, dobrých nápadů a taky si každý mohl vyzkoušet, co se mu líbí, co mu sedí a co ne (který čaj mu chutná - čajovna, popřípadě jaké kapele půjde na koncert - poslechový pořad; ale to už zlehčuji).

Co vám osobně tato akce dala?

Mně zimní prázdniny v Tisu přinesly ujištění v tom, že práce kterou děláme (nebo se snažíme dělat) na páteční skupince, má smysl, že jsem a můžu být dobrý organizátor se smyslem pro improvizaci (je-li to nutné) a v neposlední řadě jsem objevil ve známých lidech spoustu nového.

Děkuji za rozhovor.

- Ptal se Egon Čierný jr.

POETICKÁ KAVÁRNA

Pár slov úvodem

Ráda čtu knihy. A to nejraději ty dobré. Z mého pohledu je o ně nouze. Možná mnoho z nás čte hodně dobrých knih, ale navzájem o nich třeba nevíme. Osobně nemám dost času na to, abych se jich dopídila. Nedostanu se zkrátka k tomu něco "na blind" přečíst a pak zjišťovat, zda je to dobré či není. Proto jsem velice ráda, když mi někdo nějakou knihu doporučí. A nejen to. Ráda sdílím s lidmi jejich zážitek z četby. Také mně se občas dostane do ruky kniha, po jejímž přečtení jsem úplně pať, a to

pak hned všem doporučuji, aby si ji také přečetli. Zajímá mě také co čtou moji přátelé, pomáhá mi to lépe jim porozumět a pochopit jejich svět.

No, a z tohoto důvodu jsem se rozhodla otevřít v Bráně novou rubriku. Nazvala bych ji třeba poetická kavárna. Mohl by do ní napsat každý, kdo by se chtěl podělit o zážitek z nějaké knihy, doporučit ji, dát vidět ostatním co na něj v knize zapůsobilo, případně, jak se ke knize dostat. Knihy jsou dnes dost drahé a možná by byl leckdo ochotný i vlastní knihu zapůjčit...

Nemusí jít vůbec především o knihy s duchovní nebo církevní tematikou. Kriteriem pro výběr by mohla být jen touha podělit se s ostatními o něco hodnotného a dobrého.

Pro začátek jsem vybrala dvě knihy, které mě v poslední době zaujaly. A abych potvrdila výjimku z uvedeného pravidla jedná se u obou o náměty související s církví.

První z nich je kniha

Mé vzpomínky

s podtitulem **Život evangelického faráře,**

kteřou jsem si sama koupila na základě doporučení bratra Vraje (dědečka Ládi Zajíce). Napsal ji Antonín Balabán a vydalo nakladatelství EMAN. Je to v podstatě autorův životopis. Je napsaný velmi živě, svižně a otevřeně. Na knížce si cením zvláště toho, že mi umožnila nahlédnout do všedního života lidí, kteří žili na přelomu našeho století. Do jejich pro mě často nepředstavitelných existenčních a vztahových těžkostí, ale i do způsobu, jakým se k životu stavěli. Musím říct, že byla místa, kde se mě jejich příběhy zvláště dotkly. Velice mě zaujaly zejména osobnosti jeho maminky a babičky a jejich přes všechny starosti důvěryplný vztah k Pánu Bohu. V knize se dozvíme také o dění v konkrétních sborech naší církve od 1. světové války až do sedmdesátých let, o některých proudech v církvi, ale hlavně o osudech autora a jemu blízkých lidí. V knize je též řeč o řadě lidí, jejichž potomci v církvi dodnes aktivně působí.

Tato knížka mě povzbudila a pomohla mi také zasadit další kamínek do mozaiky poznatků o naší církvi. Ráda ji zapůjčím. Na doporučení druhé knihy půjdu trochu od lesa. Nevím, co se Vám vybaví, když se řekne misie, neřkuli misie mezi vražednými Indiány. Já jsem měla vždycky lehký pocit, že výsledkem takové misie může být třeba zástup Indiánů - křesťanů, kteří už ale nejsou úplně těmi typickými Indiány, ale jakýmisi přebělošštnými lidmi, kteří ztratili část své tradice... Tyhle změny etnické identity pro mě byly nutnou daní nebo něčím takovým. Knížka

Bručko,

jejímž autorem je severoameričan **Bruce Olson** a kterou vydalo nakladatelství Křesťanské misijní společnosti, mi ukázala, že všechno může být jinak a doslova mě strhla.

Úplně civilním, obyčejným, naprosto nenadneseným způsobem, který přísluší velkým zázrakům, zde autor píše o tom jak uvěřil, prožil povolání ke zvěstování evangelia mezi Indiány a - dalo by se pokračovat slovy "jak ho uskutečnil", ale to by bylo příliš ploché. Naprosto mě šokovalo, jak autor sám nevyvíjel žádnou křečovitou evangelizační snahu, ale jak Pán Bůh sám jednal s ním a trochu skrze něj a spíš jakoby přes něj a ovoce bylo nepředstavitelné.

Při čtení této knihy jsem byla napnutá jak při výborné detektivce a prožila jsem opravdovou radost z osvobození, které Pán Ježíš přináší v evangeliu všem lidem. Nově mi došlo, jak ho i ti místem a způsobem života úplně vzdálení a odlišní lidé potřebují stejně jako třeba já a má pro ně stejnou cenu.

Knihu velice doporučuji. Práce bělocha Bruce Olsona, který se podle svých vlastních slov stal Indiánem, pokračuje až do dneška. A stále je za co bojovat... Knihu vlastní např. Horálkovi.

- **Michaela Bedrníková**

Tajenka křížovky z. min. č.

Achínoama Jizreelská

úspěšní řešitelé: Klára Mazná, Marie Pešková, Lukáš Drápal

Knížní ceny zajistila firma Sova

KDE POMOCI

Nadace KLÍČEK má mou důvěru

Včera večer ve středu 6. ledna 1999 jsem se dívala na v kostele doporučený pořad "Můj čas mi měří déšť" o dětech a jejich rodičích z dětské onkologie. Byl to velmi působivý dokument o problémech těchto lidí a zvláště silně mne dojalo, že dvě děti a jedna maminka v průběhu ročního natáčení zemřely.

V pořadu člověk musel obdivovat spoustu vnitřně krásných lidí, kteří se angažují ve prospěch rodin s takto nemocnými dětmi. Pořádají pro ně letní tábory a přes rok různá setkání. Mluvilo se tam o nadaci Klíček, která získala darem od obce Uhlířské Janovice polorozbořenou školu, ve které chce vybudovat hospic pro těžce nemocné děti.

Šla jsem spát velmi rozrušená a dojatá. Musím přiznat, že jsem cítila i hrůzu z tak hrozných nemocí a úzkost o sebe a své nejbližší. V noci jsem špatně spala. Ráno jsem se necítila moc dobře. Mluvila jsem o tom s manželem a domluvili jsme se, že alespoň pošleme na konto nadace Klíček nějaké peníze. Cítím, že je to to nejmenší a nejsnadnější, co se dá udělat, že by bylo potřeba více se angažovat. Ale myslím si, že žádná pomoc nadaci Klíček není moc malá. Vždyť oni například napekli perníkové tašky na střechu, které pak prodávali na trhu a každý, kdo si trochu dražší perník koupil, jim vlastně přispěl na jednu skutečnou cihlovou tašku na střechu. V tom je vlastně krása práce na dobré věci, že každý přispěje podle svých možností, někdo poskytne prostředky, někdo svůj čas a upřímný zájem.

Číslo konta nadace Klíček: Komerční banka 211 30111/0100

Na závěr článku dovolu, abych přidala pár modliteb, které jsem si to ráno napsala do deníku.

- Děkuji Ti Pane za všechno, co prožívám. Za to příjemné i za to nepříjemné.

- Děkuji Ti za to, že se u Tebe mohu schovat, když je mi úzko a nevím si rady.
- Prosím tě Pane o ochranu a požehnání, protože věřím, že jsi všemohoucí.
- Nauč mne prosím Pane, jak se k Tobě mohu v modlitbě co nejvíc přiblížit.
- Chválím Tě Pane a děkuji za Tvé milosrdenství, které nikdy nekončí a za všechny vyslyšené modlitby.

- Dana Slabá

Poznámka:

"Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo." (2.K 9,8)

Díky Bohu, během posledních měsíců jsem opravdu měla dostatek finančních prostředků, aby mi přebývalo. Ale teď přišel drobný háček. Co to je "dobré dílo"? Komu mám důvěřovat, kam investovat, aby to nebyly vyhozené peníze? S vděčností jsem přijala inspiraci tohoto článku a chtěla bych se obrátit na čtenáře. Jistě mnozí víte také o nějakém "díle", kterému by bylo dobré pomoci, nebo o účtech, ke kterým máte důvěru. Myslím, že by bylo prospěšné, kdybyste s námi své zkušenosti a informace sdíleli i na stránkách Brány. Dost možná tímto způsobem přispějete pro danou věc mnohem víc, než byste mohli dát z vlastní peněženky.

- JK

PŘEDSTAVUJE SE

O mé práci...

K tomu, abych do Brány napsala o své práci, mě vlastně podnítila Míša Bedrníková. Ostatně asi má pravdu, je dobré, když o sobě více víme. Před čtyřmi lety jsem vystavovala v Památníku Terežín velký cyklus na téma "Žalmy". Nyní se tam vrátím s novou výstavou, kterou jsem pojmenovala "Milénium - Pocta k Dürerově Apokalypse". Cyklus třiceti kompozic (formátu 70x200 cm), technika: malba, grafika, grafická koláž) a další grafiky jistým způsobem navazují na odkaz slavného cyklu Albrechta Dürera, na jeho ztvárnění poslední knihy Nového zákona - Zjevení sv. Jana. Nešlo mi ovšem o ilustrování Apokalypsy, spíše o navození myšlenek na předělu našeho věku, k roku dva tisíce. Jsou to meditace o čase, o "dnech člověka", o trápení i naději. Kromě knihy "Zjevení" mě inspirovaly také verše z Knihy Přísloví. Na cyklu jsem usilovně pracovala po dva roky. Je to ovšem obrovský úkol a jestli se zčásti podaří sdílet, oč jsem usilovala, ukáže výstava.

Výstava v Tereziánském památníku

bude otevřena od 8. dubna do začátku října.

Od 13. října do 8. listopadu 1999 pak vystavím

část z tohoto cyklu v Galerii Křížovníků

(u Karlova mostu) v Praze.

Bylo by mi k radosti, kdyby se někteří lidé z našeho sboru přišli na výstavu podívat, kdybych právě tuto "mou rodinu" mohla oslovit.

- Jiřina Adamcová

POSLEDNÍ STRÁNKA

Ftipy

Jeden moderní malíř namaloval portrét Jana XIII. a přinesl mu ho ukázat. Papež dokonce tu patlaninu podepsal. Portrét se pak ocitl na výstavě. Autorovi bylo divné, že se někteří kněží po prohlédnutí obrazu smějí. Podíval se pozorněji na to, co tam papež napsal. Stálo tam: Mt 14,27, Jan XIII. Když malíř otevřel na příslušném místě Matoušovo evangelium, četl slova: "To jsem já, nebojte se!"

(převzato z knihy Humor za kostelem, Z. Jílek, Gloria 1997)

Rozhovor ve zpovědnici

Zloděj se zpovídá a přitom stahuje knězi z ruky hodinky.

Kající: "Kradu."

Kněz: "Snad kradl jsem, ne?"

Kající (strčí si hodinky do kapsy): "Ukradl jsem hodinky."

Kněz: "Tak je vrať"

Kající (podá knězi hodinky): "Tady jsou."

Kněz: "Ale já je nechci, vrať je tomu, komu patří."

Kající: "Ale on je nechce."

Kněz: "Tak si je nech."

[\[předchozí číslo\]](#) [\[další číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)